

Poznań, dnia 24.11.2008 r.

Związek Zawodowy Służby Celnej
Województwa Wielkopolskiego

**Pan
Arkadiusz Tomczyk
Dyrektor Izby Celnej
w Poznaniu**

W związku z pismem 39000-KA-111-511/08 przesyłamy w załączeniu listę pracowników objętych ochroną przez Związek Zawodowy Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddziały w Poznaniu oraz Kaliszu, w stosunku do których wymagana będzie konsultacja ze Związkiem Zawodowym SzNPIA. W naszym przekonaniu przesłanego pisma nr j.w. nie traktujemy jeszcze jako właściwej konsultacji.

Jednocześnie jeszcze raz zwracamy się do Pana Dyrektora o rozważenie zasadności wypowiedzenia warunków pracy po to, aby pozbawić pracowników możliwości rozliczania kosztów podróży służbowych, uzasadniając ten zabieg względami równego traktowania wszystkich pracowników zatrudnionych w Izbie Celnej w Poznaniu, w sytuacji gdy o tym, czy mamy do czynienia z podróżą pracowników korpusu służby cywilnej mówi zapis art. 65 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2006 nr 170, poz. 1218 ze zm.) I nie ma tu żadnego znaczenia fakt wykonywania czynności w jakimś miejscu w dłuższym okresie czasu. **Istotnym i jedynym** wyróżnikiem decydującym o tym, czy mamy do czynienia z podróżą służbową jest to, czy czynności wykonywane są w siedzibie czy poza siedzibą urzędu, a siedzibę urzędów określa bardzo precyzyjnie i jednoznacznie rozporządzenie Ministra Finansów z z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie utworzenia izb celnych i urzędów celnych oraz określenia ich siedzib (Dz.U. z 2004 nr 272, poz. 2692 ze zm.)

We wręczonych już raz wypowiedzeniach powołał się Pan m. in. na wyrok Sądu Najwyższego sygnatura II PK 212/2006 z 6 marca 2007 r. ale pominął Pan milczeniem fragment uzasadnienia mówiący wprost, cytuję: „*obszarowe lub terytorialne określenie albo zmiana miejsca wykonywania obowiązków pracowniczych wcale nie musi prowadzić do pogorszenia warunków zatrudnienia, co gwarantuje między innymi powołany w skardze kasacyjnej art. 86 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej, który stanowi, że członkowi korpusu służby cywilnej delegowanemu służbowo poza siedzibę urzędu, w którym wykonuje pracę, przysługują należności na zasadach określonych w przepisach w sprawie ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie Kodeksu pracy. Ponadto czas dojazdów do różnych miejsc wykonywania służbowych czynności, jak i czas powrotów do siedziby pracodawcy, podlega uwzględnieniu w ramach limitu obowiązującego czasu pracy komisarzy podatkowych, co w całości przekłada się na prawo do wynagrodzenia za tak przepracowany czas pracy (art. 80 zdanie pierwsze kp)*”.

Powołuje się też Pan na wystąpienie pokontrolne Państwowej Inspekcji Pracy, w którym polecono sprecyzować miejsce pracy pracowników szczególnego nadzoru podatkowego, ale znów pomija Pan stwierdzenia zawarte w protokole PIP mówiące o tym, że wskazanie stałego miejsca wykonywania czynności innego niż siedziba urzędu celnego **nie może być pretekstem** do pozbawienia pracowników należnego im zwrotu kosztów podróży służbowych co stanowiłoby naruszenie ustawy o służbie cywilnej.

Co do innych wyroków przytaczanych w przesłanym piśmie oraz w wręczonych pracownikom wypowiedzeniach to można w nich znaleźć potwierdzenie jedynie tego, że pracodawca ma prawo wskazywać miejsce pracy inne niż siedziba firmy czy urzędu. Natomiast nie dają one podstaw do bezprawnego przerzucania kosztów funkcjonowania urzędu na pracowników. Potwierdzają to jednoznacznie inne wyroki sądów rozstrzygające w podobnych sprawach np. wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu sygnatura IVP 152/05,

w którym sąd jednoznacznie negatywnie ocenił próbę wprowadzenia wypowiedzeń przez Izbę Celną w Warszawie w celu pozbawienia możliwości rozliczania zwrotu kosztów za podróże służbowe, a w konsekwencji przerzucenie kosztów działania urzędu na pracowników szczególnego nadzoru podatkowego.

Powołuje się Pan w swoim piśmie również na wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku 14 marca 2006 r. sygn. akt VII Pa 65/06, którego treści nie znamy. Zwracamy się więc z prośbą o udostępnienie odpisu treści tego wyroku wraz z uzasadnieniem oraz odpis protokołu pokontrolnego Państwowej Inspekcji Pracy. Jeśli nie zostanie udostępniona treść tych dokumentów w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego pisma uznamy, że uznał Pan przedstawioną wyżej argumentację lub dokumenty te nie posiadają wartości merytorycznej w niniejszej sprawie. My ze swojej strony jesteśmy gotowi udostępnić treść wyroków Sądu Rejonowego w Radomiu czy we Lwówku Śląskim.

Pracujemy w jednostce administracji rządowej powołanej do tego, aby strzec porządku prawnego w wyznaczonym zakresie. Dziwi i boli nas to, że mimo ofiarnej, wieloletniej pracy, z niewiadomych przyczyn jesteśmy atakowani przez własnego pracodawcę, który swoimi działaniami stawia się w jednym szeregu z tzw. zwykłymi graczami rynkowymi, za którymi nie stoi majestat państwa i którzy w swoim przekonaniu, dla własnej korzyści, próbują łamać prawa innych.

Działania takie podrywają autorytet i zaufanie zarówno do naszego urzędu jak i do wszystkich urzędów rządowych, a zatrudnieni tracą jeden z najważniejszych przywilejów związanych z pracą – poczucie bezpieczeństwa (szczególnie ważne w naszej pracy).

Jeszcze raz wzywamy Pana Dyrektora do przemyślenia działań. Poświęćmy swoją energię do lepszego, sprawniejszego wykonywania swoich obowiązków oraz zadań.

Za Zarząd

Związku Zawodowego
Służby Celnej Woj. Wlkp

Arkadiusz Pytlak
(*podpis na oryginale*)

Za Zarząd

Związku Zawodowego Szczególnego
Nadzoru Podatkowego i Akcyzy

Mirosław Sałata
(*podpis na oryginale*)

Załącznik:

Lista pracowników szczególnego nadzoru podatkowego zatrudnionych w urzędach podległych Izbie Celnej w Poznaniu, objętych ochroną związkową przez Związek Zawodowy Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy

Do wiadomości:

1. Pan Jacek Kapica - Szef Służby Celnej
2. Zarząd Krajowy ZZSzNPIA